

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 24.

Trettende Session.

9de Møde.

Tirsdagen den 15de October Kl. 1.

(Fortfat.)

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (fortf.): Jeg skal imidlertid bemærke, at Ulykken er ikke, naar Finanzministeren og Indenrigsministeren opfatte Forholdet paa Markedet paa forskjellig Maade; thi isaafald kunne de fortvæffeligt hjælpe hinanden; naar den Ene har Øyst til at kjøbe og den Anden til at sælge, kunne de prægtigt arbejde sammen; men Ulykken er, naar de opfatte Markedet paa samme Maade; thi da ville de komme til at optræde som Concurrenter, naar de ikke først søge at fjerne de Uoverensstemmelser, der ere imellem dem. Ved den nu gjennemførte Forandring vil det imidlertid ikke være nødvendigt at træffe en saadan Overenskomst om hvad der skal foretages, efter som nu kun een Mand vil have det i sin Haand at styre alle disse Anliggender, og dette er en Foranstaltning, jeg ogsaa for mit Vedkommende maa ansee for aldeles nødvendig. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) undrede sig over, at Pensionslisterne vare blevne større, og yttrede sig, som om dette ikke skulde være naturligt. Uden Hensyn til Lønningslovene, vil den ærede Rigsdagsmand imidlertid finde, at Kongerigets Pensioner i en Række af Aar ere stegne, og at til samme Tid Pensionerne for Fællesmonarchiet ere aftagne. Fællesmonarchiet staaer altsaa med Palmer i Hænderne, da det i den Henseende viser mindre Udgifter, medens Kongeriget staaer opført med stigende Udgifter. Sagen

er imidlertid, at Fælleskassen naturligtviis tidligere har udredet alle Pensioner, og det er først efterhaanden, at de nye tilgaaede Pensioner, der vedrøre de særlige Embedsmænd, ere overførte paa Kongerigets Budget, og som en Følge deraf, vil der forløbe en Række af Aar, hvori Monarchiets Pensionsliste maa tage af og Kongerigets maa stige, og det uden at det kan ansees som Noes for den ene Part eller Dabel for den anden. — Forfaavidt som den ærede Rigsdagsmands Følelse er bleven sat i Bevægelse ved Pensionen til de 2 Borgemestere, da skal jeg bemærke, at disse have været lønne paa den gamle Maade, idet de have haft deres Gage efter den gamle, og ikke efter den nugjældende Lønningslov. Man kan altsaa af Pensionerne kun see, hvor stor Gage Borgemesterne havde i gamle Dage, men ikke anføre dem som Exempel paa, hvor stor Løn Borgemesterne have nu efter den nye Lønningslov; nu ere de ikke lønne saaledes, at der kan blive Tale om at ansætte saa store Pensioner som efter den ældre Lønningslov. — Hvad Cultusministeriet særligt angaaer, skal jeg bemærke, at den ærede Rigsdagsmand talte mod Posten, der angaaer Understøttelse til Præster for at holde Kapellaner. Denne Post er ligesaa gammel som Finanzlovene, eller i alt Fald meget gammel. Jeg har seet tilbage og fundet den for Aarene 1854, 1855 og 1856, og jeg er overbevist om, at den endnu er ældre; denne Post synes altsaa at være omgjærdet ved sin Erværdighed. Iøvrigt er det rigtigt, at denne Post ikke anvendes til Kapellaner pro loco, eller til at lønne Kapellaner hos Præster, der sidde i store Embeder, og